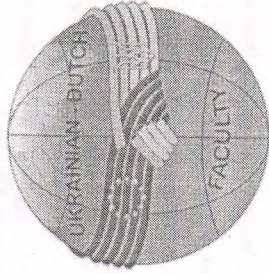

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Україно-нідерландський факультет економіки та менеджменту

КОНСУЛЬТАЦІЙНО-ТРЕНІНГОВИЙ ЦЕНТР "КЛЕН"

II МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ І СТУДЕНТІВ

«ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ЕКОНОМІЧНОГО І
СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ:
ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД»

Тези доповідей

Тернопіль

2009

КОМП'ЮТЕРНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

ПРІНТ-ОФІС

Ведучий секції
П. П. МАНУН
(Муромчик Ю. А.)

інвестиційних проєктів в галузях економіки, а також їх фінансову підтримку через механізм здійснення кредитів [1]. Проте, як свідчить сьогоднішнє, цього не достатньо, необхідно впроваджувати напями державного стимулювання при реалізації інвестиційних проєктів із залученням реальних фінансових важелів. Оскільки сучасна банківська система України перебуває в умовах кризового стану довготермінове кредитування та особливо здешевлення кредитів при реалізації інвестиційних проєктів є просто неможливим до виконання. На нашу думку, доцільніше впроваджувати механізми надання податкових та митних пільг, створення спеціальних економічних зон, використання фінансових механізмів тощо. Загалом можна виділити такі **напями державного стимулювання при реалізації інвестиційних проєктів**: податковий, митний, правовий (законодавчий), фінансовий, амортизаційний, соціальний, екологічний та ін.

Напями державного стимулювання при реалізації інвестиційних проєктів **необхідно деталізувати** у наступних ракурсах:

1. Надання податкових та митних пільг.
2. Створення вільних економічних зон.
3. Коригування облікової ставки та здійснення кредитних механізмів.
4. Забезпечення цільового бюджетного та приватного фінансування інвестиційних проєктів.
5. Визначення пріоритетних сфер (соціальних, виробничих тощо) інвестування (зокрема, у 2009 році пріоритетність державного стимулювання та інвестування надава наливо-енергетичному комплексу України).

6. Надання реальних юридичних та інвестиційних гарантій зі створення держави. Актуальність та доцільність механізмів державного стимулювання полягає у їх системному й комплексному застосуванні із реальним фінансово-економічним підтримкам, що сприятиме пожевленню ділової інвестиційної активності, розвитку інвестиційного ринку України та більш ефективному реалізуванню інвестиційних проєктів на вітчизняних підприємствах в умовах фінансово-економічної кризи.

Література: 1. <http://ukrkonrada.gov.ua>

Майчик О. І.
м. Тернопіль, Тернопільський національний економічний університет

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНИ

Ефективний розвиток економіки немислимий без відповідних капіталовкладень, розробки і здійснення наукових програм та конкретних проєктів. Українська економіка відчуває дефіцит фінансових та матеріальних ресурсів, який гостро відчувається за сучасної кризи. Окрім того, застаріла ресурсно-технологічна база, що потребує великих людських і матеріальних затрат, зумовлює високу собівартість продукції, а отже, і їх низьку конкурентоспроможність. Саме тому потрібні інвестиційні ресурси, що не тільки сприятимуть економічному зростанню та оновленню виробництва, але й оздоровленню суспільства. В умовах кризи політична інвестицій істотно перевищує пропозицію. А коротка «інвестиційна історія» України, що характеризується незначними й нерегульованими обсягами інвестування, зменшує шанси на залучення інвестицій в основному через неадекватність і нестабільність законодавства, зокрема податкового, високі темпи інфляції, спрямування фонду виробничого розвитку на пріорит оборотного, а не основного капіталу; неадекватна амортизаційна політика; дезінтегруюча хаотичність приватизаційних процесів; хронічна політична криза.

Відтак, постає питання де взяти кошти на відбудову і подальший розвиток економіки. У першу чергу джерелом відновлення національної економіки є держава. Проте, беручи до уваги вітчизняні реалії дане джерело інвестування не завжди матиме очікувану віддачу. Адаже бюджетне фінансування інвестицій стимулюючий вплив конкуренції, розгортається стагнаційний потенціал утримання, тобто відбувається втрата стимулів для підвищення якості продукції та здійснення нововведень. Участь держави потрібно обмежити створенням сприятливих умов для саморозвитку підприємств. А розвиток господарства повинен здійснюватися понайперше за рахунок власних коштів підприємств, смілих акцій тощо. В розвинених країнах створені можливості для власного інвестування: